

פ ר ר ט ו ק ו ל   מ ט' 15 / ב
מיטיבת ועדת העבודה, ביום ד', כט' בטבת תשי"ז
08.30, 2.1.1957

א. כהן	היו"ר ע. גוברין	<u>בכחו:</u>
ח. מגורי-כהן	ב. אידלסון	
מ. קלמר	מ. ארם	
י. ריפתיין	י. אלמוגי	
א. שוסטק	ה. ברגר	
י. קרגמן	א. וילנסקה	

מוזמנים:
ט. העבודה מ. נמיר
צ. בר-ניב - מטעם משרד העבודה

סדר היום:
1) מסקנות ועדת המסנה בענין שטסנר
2) חוק הסכמים קיבוציים
3) חוק ליסוב סכסוכי עבודה.

1) מסקנות ועדת המסנה בענין שטסנר

היו"ר ע. גוברין: כסדר-היום של הועדה - מסקנות ועדת המסנה בענין שטסנר. בינתיים הגיע ח"כ רימלט, שהיה חבר ועדת המסנה, ואני מתייעץ עם להעתיק את הדיון לישיבה השניה.

ב. אידלסון: אם מתעורר ספק, אפשר לדחות לישיבה השניה.

היו"ר ע. גוברין: נעלה זאת על הפרק, כסעיף ראשון לסדר-היום בטבוע הבא.

צ. בר-ניב: בקשר לחוק הגנת הסכר, אני מגיש בזה לחברי הועדה דו"ח של ועדה פנימית של משרד העבודה, כשיתוף נציגי המרכז החקלאי וההסתדרות, לבדיקת הסידורים הטכניים של ביצוע תשלומי סכר העבודה לעובדים. (מחלק הדו"ח לחברי הועדה).

2) חוק הסכמים קיבוציים

צ. בר-ניב: הועדה הצביעה בישיבה האחרונה עד סעיף 27. לפי הפרוטוקולים הוצע למעטה עד סעיף 35 לעומת זאת ביקש ח"כ הראל דיון בסעיף 30 או 28, בטענה: מה מותר להרחיב.

בסעיף 35 יש בעיה נפרדת. נציגי ההסתדרות אמרו שלא ייתכן שהוא יחול באופן כזה, כי זה פוגע בהסכמים קודמים. תשובתנו בוועדה המיעצת היתה, שעם ההסכמים הקודמים יקרה מה שקרה אתם עד שנתקבל החוק. אם לא נכתוב סעיף זה יוכלו לטעון כי ההסכמים הקודמים בטלים, כי לא נרשמו ולא היתה כל הפורמאליזם. ההצעה שלי היא, כי בסעיף 35 ייאמר: "חוק זה אינו חל על הסכמים שנעשו לפני תחילתו, אך לא יפגע בתוקפם של אלה".

טובים: לקבל את התיקון הנ"ל לסעיף 35.

צ. בר-ניב: אני מציע שתחולת החוק תהיה מ-1.4.57. אם נתקופה זו של השנה נחתמים הסכמים, לא מפריע לנו שיהיה תאריך 1.3.57.

היו"ר ע. גוברין: אני בעד זה שנכתוב 1 בסרף. אני סבור שסדר העבודה צריך לייעץ להתאחדות ולהסתדרות, שלחוזים שהם חותמים עכשיו יהיו שני תאריכים: תאריך פנימי - ינואר, ותאריך שני - סרף. אחרת החוק לא יפעל שנה שלמה.

צ. בר-ניב: נייעץ לצדדים סבהסכמים שייחתמו עכשיו יהיה טמוראנדום ל-1 בינואר, וההסכם הפורמאלי יהיה סרף.

טובים: לקבל את הצעת היו"ר הועדה.

היו"ר ע. גוברין: דחינו את שני הסעיפים, 30 ו-28 לפי בקשתו המיוחדת של ח"כ הראל. הוא הודיע שיסתייג, אבל טרם בא לישיבה. (לאחר שהועדה חתה לבואו של ח"כ הראל, ולא הופיע, הסתייכה לדון בענין).

צ. בר-ניב: ח"כ הראל רצה לעורר בקטר לסעיף 28 או 30 את הסאלה: מה בכלל סותר להרחיב. הוא לא פיתח את הרעיון הזה ושטר לו זכות הסתייגות. כבר בסעיף 27 כתוב דבר אחד שאסור להרחיב.

הצבעה: 1 סעיפים 28 ו-30 כפי שהם - נתקבלו

2 סעיף 29 כפי שהוא - נתקבל

3 בדחתה הצעת ח"כ מגורי-כהן בסעיף 29.

(3) חוק ליטוב סכסוכי עבודה

צ. בר-ניב: סעיף 1 - נתקבל. סעיף 2 נטאר בזמנו לסיקול נוסף בגלל ענין סכסוך היחיד. בינתיים הגיע סכתב ליו"ר הועדה מאת טר העבודה, האומר כי בענין זה ימשיכו לספל כפי שספלו עד עכשיו, כל עוד לא יבוא חוק שיסדיר סכסוכים אינדיבי-דואליים. זה הניח את דעת החבר שהעלה את הבעיה, ואפטר לראות את הסעיף כגמור.

היו"ר ע. גוברין: אני סניח שאם רואים את הסעיף כגמור, אני יכול להודיע על כך טעל בטת הכנסת.

צ. בר-ניב: סעיפים 3, 4, 5 - נתקבלו. סעיף 6 נטאר פתוח. הסאלה טעורר אותה בעיקר ח"כ הראל, היתה התנגדות להוראה האומרת שהסמונה הראסי רסאי להחליט עם להתערב או לא להתערב. לפי דעתו סוכרחים להתערב בכל הסקרים. היו חילוקי דעות ולכן סעיף זה לא הוצבע.

היו"ר ע. גוברין: אני בעד הטארת הסעיף כמו שהוא, כי יש בו הגיון אם איננו רוצים לעטות את התווד לצחוק.

א. טוטטק: אני טציע שנמצא ניטוח האומר, כי בסכסוך בעל טרות או ערך איבורי - חובה להתערב בו.

היו"ר ע. גוברין: ברור לי טזה ערעור גמור של התווד, כי איני טעלה על דעתי שיקרה טקרה שלא יטען טיטהו כי הסכסוך הוא בעל ערך איבורי, כלכלי וכד'. הטתווד עלול לסקול, טכאטר הוא לא יתערב - הצדדים יטתדרו.

ט. טלמר: צריך להבדיל בין טקרה שנמטרה הודעה טצד אחד טן הצדדים, ובין טקרה טזה נודע למטונה. אם נודע לו - אינני יכול לחייבו וזה נתון לסיקול דעתו; אבל אם אחד הצדדים טונה אליו ומבקט תווד - אז הוא חייב להיכנס לתווד, לדעתי.

א. טוטטק: לא ייתכן שלא תהיה כל הבחנה וטהענין יהיה נתן לטרירות לבו של הטמונה. צריכה להיות הבחנה

בטכסוך שיש בו ערך ציבורי, סכסוך בעבודות חיוניות וכו'.

2. א.לפונג:
 בפעילות, כשהסתרוך יודע שהוא, גם אם אין פונים אליו - הוא בעצמו פונה. מנו לומדים להגיע לכך, שסני האגדים יגיעו ביניהם לידי הסכם בלי תווכים ובלי סכסוכים. אם צד אחד יודע שיש לו סוט, שהוא יפנה לסתרוך וזה חייב אז להתערב, אף פעם לא יגיעו לידי הסדר. מני בעד השמרת הסעיף כפי שהוא.

הינו"ר ע. גוברלין:
 ברגע שאתה אומר: לא רק כשסני האגדים פנו - אתה נותן לו ושות' להתערב גם כשמיש לא פנה אליו. זה דבר סמוך רציני בסיווגות לתווך.

א. סוסטק:
 אתה צודק, אבל אני מערער ויש לי הסתייגות בסעיף 5. אינני אומר "רשמי", אלא: "חייב".

הינו"ר ע. גוברלין:
 ברגע שאתה נותן לו סככות להתערב כשאף אחד לא פנה אליו, אתה סוכרח לתת לו גם סככות לא להתערב כשפונים אליו.

(1) הצבעת: 1) סעיף 6 כפי שהוא - נתקבל
 (2) הצעת ח"כ סוסטק לא נתקבלה. הסתייגות לח"כ סוסטק בסעיפים 5 ו-6.

צ. בר-ניב:
 סעיף 7 נתקבל כולו, פרט לפסקה 4. תיקון אחד נתקבל כבר בועדה, שבסיפא ייאסר: "במידה שזה נובע לענין שבטכסוך". התיקון השני שאנו מציעים עכשיו: "לענין" במקום "לחקור".

הינו"ר ע. גוברלין:
 אני מציע: "לבדוק".

א. סוסטק:
 אני מציע לחקוק את הסעיף. כשצד אחד לא ימצא הוכחות לשכנוע הסתרוך, בדרך שהסכובה ימצא לזכונו, הרי הוא יוציא סקנות לטובת הצד השני.

הינו"ר ע. גוברלין:
 אם הסתרוך יהיה מדם ישר, הוא יסתלק מן התווך, כי הוא יגיד: אינני יודע מה הפצה.

א. כהן:
 היה לנו ויכוח סמוך בענין זה וח"כ סגוריי-כהן ביקש וקיבל דעות הסתייגות. נשמרנו בענין זה בתחום הויכוח הפילולוגי. אני מציע לכתוב: "לענין כשצד הכלכלי". אם אני משיג במלה רכה אותה תוצאה, מדוע לא אעשה זאת?

ז. קרגמן:
 לא יכול להיות סתרוך רציני אשר יראה לקבוע ססקנה אם התביעה היא צודקת, מבלי שיחקור או יבדוק מה המצאה: מה מצב הפועלים, מה התנאים הסוציאליים שלהם, מה מצבו של המפעל. אין זה אומר שזה יקבע, אבל כחומר ייעזור לקביעת ססקנה, איך לא לאפשר לו זאת?

ז. ריפתינו:
 סתרוך צריך להיות מדם שהוטל עליו תפקיד של תווך. פירוש הדבר שהוא שומע את הסיעון של סני האגדים. נותן העבודה יטען בודאי על מצבו הכלכלי, אבל סמידך - ססככים כלכליים וסמוזים הם דברים די רלאטיביים, והם הסתרוך יתרום סביטוח חוק שזה דבר כל כך סכריע, דוקא סתרוך הבון יכול להתרשט סכך יתר על המידה. סכחינה זו אני חושב שהצעת ח"כ א. כהן, לא להחסייר בויסוח, ויבנה כל כך לרעת הפועלים.

(1) הצבעת: 1) הסעיף נתקבל, בתיקון: "לענין"
 (2) הסתייגות לח"כ סוסטק, לסחוק את הסעיף.

צ. בר-ניב:
 בסעיף 8 התעוררה סאלה רק בפסקה 3.

ט. קלטר: אני בעד הוצאת הפסקה הזו. לפי הדין, אדם שיוזע עדות - חייב להעיד. כמה דברים אמורים - אם כל זה מביא תועלת. אם אני יודע שפסק-הדין מחייב, יש טעם לדבר. אבל אם ברגע האחרון יכול לקום צד אחד, אחרי השבעת העדים, ולהגיד שאינו מקבל את התווך, תהיה זו שבעת שוא.

א. כהן: אין זה עונש, כשסביעים עד.

צ. בר-ניב: לפי חוק ועדות החקירה אפשר למנות ועדת חקירה והיא רשאית לחקור עדים בשבועה - וזאת ועדה שמגיסה דין-וחשבון ואינה פוסקת. מפילו שם מותר לחקור.

הצבעה: סעיף 8(3) נתקבל כלטונו. סעיף 8 - נתקבל.

הסתייגות לח"כ קלטר, למחוק סעיף-קטן 3.

צ. בר-ניב: סעיפים 9, 10 - נתקבלו. בסעיף 11(ב) עוררו חברים את השאלה, למה זקוקים להסכמת שני האדוים, ודרשו שאפשר יהיה לפרסם לפי רצון השר או צד אחד בלבד.

הצבעה: סעיף 11 נתקבל כלטונו. הסתייגות לח"כ סגורי-כהן, למחוק סעיף קטן (ב).

צ. בר-ניב: סעיפים 12, 13, 14 - נתקבלו. סעיף 15(1) נתקבל וסעיף-קטן (2) עומד להצבעה: היינו, מה הם העניינים לבוררות. היה היסוס דוקא מצד התאחדות בעלי תעסיה.

הצבעה: סעיף 15 נתקבל כלטונו.

צ. בר-ניב: סעיפים 16, 17, 18 - נתקבלו. סעיף 19 נשאר פתוח. הועדה היא של שלשה: יו"ר, אחד ואחד. אין חולקים שהיו"ר מתמנה לאחר התייעצות בסועצה. לגבי נציג העובדים ונציג הטעבידים אמורים שתהיה פאנלה. כשהסמונה צריך לבחור פלוני מתוך הפאנלה הוא טוב פונה וטואל אם נראה פלוני או לא. ההסתדרות אוסרת שאת פאנלת העובדים אין להרכיב לפי התייעצות בהסתדרות אלא לפי מה שההסתדרות אוסרת, ואותו דבר לגבי הטעבידים.

בכל החוקים שלנו כתוב: "לאחר התייעצות" אם נקבל את עטדת ההסתדרות, האוסרת: לא התייעצות אלא רשימה שהיא מגישה, יחול אותו דבר גם על התאחדות בעלי תעסיה, ואז ניצור מצב שהתאחדות בעלי תעסיה תצטרך להציע סרצונה, שכולל-בונה וכור ייצגו את נותני העבודה, ויצא שההסתדרות תצטרך להציע שפלוני מהסתדרות עובדים לאוסית יהיה גם כן חבר הועדה. דבר זה אינו טעיל. נוח יותר לגופים דוקא שהיוזמה לא תבוא מצידם.

הצבעה: סעיף 19 נתקבל כלטונו. הסתייגות לח"כ סגורי-כהן.

צ. בר-ניב: סעיף 20 נתקבל וכן סעיפים 21 ו-22. אני רק חייב להפנות תשומת לבכם לעובדה שההסתדרות דרשה בסעיף 22 שיהיה מועד קבוע לסתן פסק-הבוררין, והועדה דחתה זאת.

הצבעה: סעיף 22 נתקבל כלטונו.

צ. בר-ניב: סעיפים 23, 24, 25 - נתקבלו. סעיף 26 נשאר פתוח.

ח. סגורי-כהן: יש לי הסתייגות בסעיף 23.

היו"ר ע. גוברין: לא ארשה הסתייגויות לאלה שלא דקמו עכשיו בפרוטוקול מה הן הסתייגויותיהם. אני נותן לח"כ סגורי-כהן רשות, לחפש תוך כדי הישיבה, מה הסתייגותו בסעיף 23.

צ. בר-ניב: הסתייגותו זהה עם זו שבסעיף 8.

הצבעת: סעיף 23 בתקבל כלטובו.
הסתייגות לח"כ סגור-כהן בסעיף 23.

א.נ.ו.ל.נסקה: אבי סאיעא למחוק את הסעיפים הקטנים
(4) ו-(5) בסעיף 23 מכיון שהם נותנים
מובן של הטייה לבוררות.

הי"ו.ע.ג.בורניב: זה בטעמי הצדדים הסכימו כרצונם הטוב.

ג.בר-ניב: חוק זה מדבר הרי רק על חובה של תוך.
הבוררות מינה חובה לפי חוק זה והיא קטורה
בהסכמה מוקדמת של הצדדים, בצורה זו או אחרת, לבוררות. ברגע שהם
סכימים לבוררות, ברור שהם קטורים.

הצבעת: הצעת ח"כ וי.לנסקה לא בתקבלה.

א.נ.ס.נ: לסעיף 26: לדעתי, אם אחד הבוררים לא
הופיע לישיבה הראשונה, אין לקיים את הישיבה.

ג.בר-ניב: סעיף זה בא לטריין את הבוררות, כי הדרך
הטובה ביותר להחיל אותה היא לא לבוא
ולברור לסוכת.

הי"ו.ע.ג.בורניב: ח"כ קלמר טעיר לגבי הישיבה הראשונה. היות
ושני הצדדים מעוניינים, סבחינת הנוחיות
האיבורית בטיוט הבוררות הזאת, שלא תהיה טענה שלא באו.

ג.בר-ניב: אסור לדבר על ישיבה ראשונה, כי אז אפשר
לברור לכך שהישיבה אף פעם לא תתקיים.
אסור לכתוב: "כדור ראשון לישיבה ראשונה".

הצבעת: סעיף 26 בתיקון הצ"ל של כר בר-ניב, בתקבל.

ג.בר-ניב: סעיפים 27 ו-28 - בתקבלו, בסעיף 29 היו
הטעות, שחסידי מזכרה להיות רוב דעות. אבי
מבקש להטעיר את הסעיף כפי שהוא.

הצבעת: סעיף 29 בתקבל כלטובו.

ג.בר-ניב: סעיף 30 בתקבל, בסעיף 31 בקטה ההסתדרות
קודם למחוק סעיף-קטן (ג), אבל סבחינה
טעמית אין כל אפשרות למחקר.

הי"ו.ע.ג.בורניב: אבי רוצה פה פסוק אחד, שיהיה ברור שכאשר
בבטר ההסכם קיבוצי - נבטר פסק הבוררין.

ג.בר-ניב: לא בא בחשבון למחוק זאת, כי אין זו בוררות
טעמית-מסחרית, שהיא פסק-דין. לעתים קרובות
פאד, זה טעמית-בוררית עושה - שהוא יוצר הסכם קולקטיבי. צריך לומר
משהו מה דין פסק הבוררין.

הי"ו.ע.ג.בורניב: הבוררות טקימת פה היא תוצאה של חוזה
קולקטיבי.

ג.בר-ניב: אז לקראת הסכם קולקטיבי. זה לא רק תוצאה.

א.נ.ל.נסקה: הדמיה מתחילה בסעיף השני, שזה עקבה חוזה -
פירוש של החוזה, בכל חוזה יש סעיף על זבל"א.
הפרקטיקה עד מה היא, שמו זה בא לזבל"א זה יכול לא להסתיים לעולם.

ג.בר-ניב: פה מדובר על כל סוגי סכסוכים. נכון שסעיף
זה לקוי בהסדר. על בן צריך להוסיף בסוף:
"פסק בוררין בקשר לחוזה קיבוצי בר-תוקף דינו כחוזה הסכם קיבוצי".

י. ריפתין:

מכחינה תיאורטית יכול להיות ספק-דין של בוררות שבא לברר סעיף השנוי בסחלוקת בחוזה, אינו מתאים לסעיפי החוזה. ז.א. יכול להיות דבר כזה, ששני הזברים שדינם שווה פה כאילו - עומדים בסתירה. האם צריכה להיות אותה פרוצדורה לגבי מצב כזה? על כן צריך להיות פה איזה סייג.

צ. בר-ניב:

יש לזה תשובה, לא בחוק הזה. ההסתדרות תבעה ערעור לביה"ד העליון וההתאחדות דרשה בכלל שיהיו ערעורים. פה היתה טעות בתפיסת ההתאחדות. הסטריה פה איננה מספטית אלא כלכלית-טוויאלית, וביה"ס איננו מיועד לדון בקונפליקטים מסוג זה. הדבר היחיד שמתעורר, הוא שאלת הפנייה לביה"ד הגבוה לצדק. סמכותו של ביה"ד הגבוה לצדק יונקת לא מחוק זה ולא מחוקים אחרים שאנו עוסקים בהם פה, אלא מחוקי היסוד. ביה"ד הגבוה לצדק, סמכותו לדון בכל ענין טעטיית הצדק מחייבת ואיננה בסמכותו של ביה"ד אחר.

י. ריפתין:

מתוך שיש בכל זאת פניה בענין זה, אני מציע שהיו"ר - בהביאו את החוק בפני הכנסת - יזכיר את הדבר הטובן כאליו, שיש אפשרות של פנייה לביה"ד הגבוה לצדק.

היו"ר ע. גוברין:

זאת אני מקבל.

א. וילנסקה:

אני מציעה למחוק את הסעיף.

הצבעה:

הצעת ח"כ וילנסקה לא נתקבלה. סעיף 31 נתקבל כלטובו.

צ. בר-ניב:

סעיף 32 לא הוצב כי עוררו את הסאלה, אם נכון לתת לבוררים או למסונה סמכות לתקן טעות קולמוס או שאלת פירוש פסק-הבוררין.

הצבעה:

סעיף 32 נתקבל כלטובו.

צ. בר-ניב:

התאחדות בעלי תעסיה דרשה למחוק את סעיף 37. לפי דעתי אנחנו אז, מכחינה מספטית, סוחקים את החוק, ואין בזה כל הגיון.

הצבעה:

סעיף 37 נתקבל כלטובו.

צ. בר-ניב:

בסעיף 39(א) אנו חוזרים לפרשה דומה לזו שהתעוררה בסעיף 19. מאחר שבסעיף 19 הוחלט כה שהוחלט, הוא הדין כאן.

היו"ר ע. גוברין:

אני סבור שאני חייב להגיד בכנסת, כשאני מביא את החוק, כי מדובר פה על נציגי המעבידים והכרוכה לכל סוגי המעבידים. זה המטק ההסתדרותי כמעביד. יהיה הדבר ברור, שזוהי דעת הועדה.

י. ריפתין:

אני סמח שיוסב אתנו כאן סר העבודה. ענין הרכב המועצה ליחס עבודה ראוי לתשומת לב רבה. לפי נוסח זה יוצא שצריכים להיות במועצה שלשה גורמים. אינני רואה מתוך סימפאטיה רבה את הנוסח הזה. אני רואה שהיסוד של הועדה צריך להיות יסוד פאריטטי. אינני חולק סטר העבודה יהיה היו"ר.

צ. בר-ניב:

אני כוכן לקבל את ההצעה, שהמועצה תהיה סורכבת סנציגי עובדים וסנציגי מעבידים בסספר שווה והיו"ר יהיה סר העבודה או טי שיתסנה לכך על ידו. איננו עומדים על כך שנציגי סססלה אחרים יהיו חברי המועצה.

סוכס:

לקבל את הצעת ח"כ ריפתין לגבי נציגות שווה לעובדים ולמעבידים, ויו"ר - סר

ה. קלטר:

לדעתי, סיבול הסועצה צריך להיות באיסור ועדת העבודה, או בכל אופן בהתייעצות אתה.

ח. סגורי-כהן:

אני מציע לכתוב בסעיף-קטן (ב): "נציגי העובדים בסועצה יתנו לאחר התייעצות בארגוני העובדים הסייצגים את העובדים במדינה".

צ. בר-ניב:

אין כל צורך להתייעץ בוועדת העבודה, כי הסר כבול ואין לו חופט פעולה. האם הועדה תרצה לפסול, לדוגמה, פלוני שהוסלף על-ידי העובדים להיות נציגם, או אלסוני שהוסלף על-ידי המעבידים?

הצבעה: הצעת ח"כ סגורי-כהן לא נתקבלה. סעיף 39 נתקבל כלטונו. בהתאמה להצעת ח"כ ריפתין.

היו"ר ע. גוברין:

אסר להצעת ח"כ קלטר, דוקא בשעה שועדת העבודה נכנסת כגורם לאיסור דברים או אי-איסורם, מבחינה חוקתית היא פוסלת את עצמה.

ה. קלטר:

אסרתי: "התייעצות", לא "איסור".

הצבעה: הצעת ח"כ קלטר לכתוב "התייעצות", לא נתקבלה. זכות הסתייגות לח"כ קלטר.

י. ריפתין:

לסעיף 40: לא ברור מה תחום סמכותה של הסועצה ומה היא בעצם. הסועצה סופיעה עכסיו בסני חוקים - בחוק הסכמים קיבוציים ובחוק זה. אינני חושב שתחום סמכותה מוגדר כאן באופן כזה, שלא יסארו אי-הבנות. יכולים לומר שתהיינה עוד תקנות. על כל פנים כאן אני בא לוועדת העבודה. מה שאסר ח"כ קלטר, כאן בהחלט שייך לענין זה - שועדת העבודה צריכה לקבוע את שטחי פעולתה ואת אופן פעולתה של הסועצה. אחרת אנחנו מחליטים על דבר שאיננו יודעים בדיוק מה הוא.

צ. בר-ניב:

נכון שלא ידוע מה הן סמכויות הסועצה, ועל כן גוף סמכויות לא הוענקו לו - מבחינה פורמאלית אין לו. יש לסועצה כיום שלש סמכויות: התייעצות בכל הנוגע לצו הרחבה בחוק הסכמים קיבוציים; התייעצות בדבר סיבול יו"ר נייטרלי לפי סעיף 17; התייעצות לתקנות ביצוע חוק זה. אלו הן שלש הסמכויות הסטטוטוריות שיש לסועצה ואין לה יותר. בסעיף 38 נקבע שהסר רסאי להביא ענינים מסוייטים בפני הסועצה, ורסאי גם לא להביא.

היו"ר ע. גוברין:

נניח שאסרנו שלשה דברים אלה שנכנו כאן, ואיננו רוצים שהסועצה תעסוק בדברים נוספים. אלא בהתייעצות עם הועדה.

צ. בר-ניב:

הסר נתקל בחיי יום-יום בבעיות ורוצה בענינים אלה בכל זאת לזכות בעצה סטעם הציבור. אם, לפסל, מתעוררת השאלה של עידוד מצד משרד העבודה לנוסח סטוייה של הסכמים קיבוציים, הסר רוצה לדעת אם כדאי להחלקה תיכנס לזה או לא, ואז יובא ענין צורת הסכמים קיבוציים לדיון בסועצה.

י. ריפתין:

קודם כל אני רואה חשיבות, שגם בסעיף זה יו"ר הועדה יססור בכליאת הכנסת כמה תעטוק הסועצה - כפי שהחלטנו, בשלשה סעיפים אלה, כדי שלא תיווצר הרגשה על סמכויות שאינן.

כן אני מציע, שמבלי לקבוע בתקנות נבקש את סר העבודה, שהוא ירצה בוועדת העבודה על תכנית פעולתה של הסועצה.

צ. בר-ניב:

הרעיון כשלעצמו - כריא; הקוסי הוא בכך, שאילו היה הסר צריך להופיע עכסיו, לא היה לו מה לומר. דיווח הוא אפשרי בחולט.

היו"ר ע. גוברין: אני בעד קבלת הצעת ח"כ ריפתין. נקבל החלטה רשמית של ועדת העבודה, שאנחנו פונים לטר העבודה, בקטר עם קבלת חוק זה, ומבקשים ממנו מדי פעם בפעם לדרוך לוועדת העבודה על פעולתה של הסועצה.

סוכם: לקבל את הצעת ח"כ ריפתין, כפי שסוכמה ע"י היו"ר הועדה.

א. וילנסקה: אני רוצה להודיע שהסיעה שלנו תצביע נגד החוק, ורואה בו פגיעה בחופס השביתה.

היו"ר ע. גוברין: בזאת סיימנו את הדיון. חברי הועדה מתבקשים להגיש את הסתיגויותיהם תוך עזרה ימים.

מ. סלטר: אמנם יש היום בכנסת הצעות לסדר-היום בענין האבטלה, אבל ועדת העבודה הרי התחילה לדרוך בכך.

היו"ר ע. גוברין: אני חושב כי בשלים לב למצב האבטלה, נדון ביום ד' בסבוע הבא בענין זה, ולא בחוקים.

- סוכם: (1) הישיבה הבאה של הועדה, ביום א' הקרוב, בקריה, ב-10.30, להמסך הדיון בחוק הגנת הסכר.
- (2) בישיבת הועדה ביום ד' הבא יידונו מסקנות ועדת-המסנה בענין שסטנר וכן מצב האבטלה.

הישיבה ובעלה בשעה 10.30